

رتبه‌بندی اعتبار مشتریان حقوقی بانک ملت براساس روش آلتمن

چکیده

هدف اصلی مدیریت بانک و یا هر نهاد مالی دیگر، افزایش بازدهی در آن نهاد است. نیل به این هدف همراه با افزایش ریسک می‌باشد. در بین ریسک‌هایی که بانک با آن مواجه است، ریسک اعتباری از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. مدیریت ریسک اعتباری بیش از هر چیز نیازمند تخمین برخی از پارامترهاست که ویژگی‌های وام و وام‌گیرندگان را تبیین می‌کند. از پارامترهای بسیار مهم در این خصوص می‌توان به احتمال نکول هر وام‌گیرنده اشاره کرد. مدل‌های رتبه‌بندی براساس معیارهای کمی و کیفی که از مشتریان دریافت می‌شود، در قالب یک مدل ریاضی کیفیت اعتباری مشتریان و به تبع آن احتمال نکول متناظر با وضعیت اعتباری آنان را ارائه می‌دهند. در این تحقیق به منظور رتبه‌بندی مشتریان حقوقی بانک ملت، ابتدا با استفاده از مدل‌های نظری، کلیه متغیرهای کمی و کیفی تأثیرگذار بر امتیاز اعتباری مشتریان شناسایی شده و با استفاده از روش‌های آماری و نموداری در یک نمونه تصادفی انتخاب شده از مشتریان حقوقی بانک ملت، متغیرهای کاندید که پیش‌بینی می‌شد بر امتیاز اعتباری مشتریان تأثیرگذار باشند، تعیین گردیدند. سپس با استفاده از روش تحلیل ممیزی یک مدل ریاضی برای تعیین امتیاز اعتباری مشتریان تخمین زده شد. آزمون‌های آماری حاکی از اعتبار بسیار بالای مدل جهت پیش‌بینی وضعیت اعتباری مشتریان است. سرانجام با استفاده از الگوریتم ریاضی k -mean امتیازهای اعتباری مشتریان در هفت گروه، طبق استاندارد کمیته بال به هفت رتبه اعتباری طبقه‌بندی شدند و متناظر با هر رتبه اعتباری احتمال نکول مربوطه استخراج گردید.

کلمات کلیدی: ریسک اعتباری، رتبه‌بندی اعتباری، احتمال نکول (دیفالت)